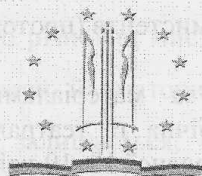

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ І ЗМІСТУ ОСВІТИ

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ

Інститут мистецтв
Факультет режисури і хореографії

**ХОРЕОГРАФІЧНА ТА ТЕАТРАЛЬНА КУЛЬТУРА
УКРАЇНИ: ПЕДАГОГІЧНІ ТА МИСТЕЦЬКІ ВИМІРИ**

Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції

18–19 квітня 2013 року

Частина I

Київ – 2013

УДК 792+793.3

Хореографічна та театральна культура України: педагогічні та мистецькі виміри : збірник матеріалів Всеукр. наук.-практич. конф. [упор. А. М. Підлипська], м. Київ, 18-19 квітня 2013 р. – Ч. I. – К. : КНУКіМ, 2013. – 331 с.

Друкується за рішенням Вченої ради Київського національного університету культури і мистецтв (протокол №10 від 10 червня 2013 р.)

Збірник укладено за матеріалами Всеукраїнської науково-практичної конференції «Хореографічна та театральна культура України: педагогічні та мистецькі виміри», проведеної 18–19 квітня 2013 року Київським національним університетом культури і мистецтв спільно з Інститутом інноваційних технологій і змісту освіти.

До збірника увійшли статті й тези доповідей з актуальних питань сучасного стану і тенденцій розвитку хореографічного, театального та естрадного мистецтва, зокрема, таких, як: стан і перспективи розвитку мистецької педагогіки; впровадження інноваційних технологій хореографічної та театральної освіти; оптимізація професійної підготовки на різних рівнях навчання в Україні; театр, хореографія, естрада в системі культури України в історичній ретроспективі.

Для науковців, культурологів, мистецтвознавців, управлінців у галузі культури, викладачів, аспірантів і студентів гуманітарних спеціальностей.

Автори статей відповідають за достовірність і вірогідність викладеного матеріалу, за належність поданого матеріалу їм особисто, за правильне цитування джерел та посилання на них.

Думки авторів можуть не збігатися із позицією упорядника та редактора.

© Київський національний університет культури і мистецтв, 2013

©Автори, 2013

творение и... пространствами и пространством через расширение телесного и движущегося
над созданием... исторического материала;

пространства – формирование открытости новым знаниям, возможностям, действиям.

При этом Поэтому, в дальнейшей работе очень важны:

приостановить – выбор мотива и его развитие,

цельно усилить – тема и ее вариации,

– знания о различных инструментах, которыми хореографы во всем мире

используются для создания интересных и успешных постановок, например:

баланс между повторение (repetition), ретроградность (retrograde), инверсия (inversion),

пространства изменение размера движения (size), изменение темпа (tempo), изменение

собственной качества (quality), инструментовка (instrumentation), сопоставление

(composition) и многое другое.

поиска своих **Использованные источники:**

1. Contact quarterly: a vehicle for moving ideas. Biannual journal of dance and improvisation: spring. – 2007. Vol. 32 NO. – P. 40-46.

в движение

Овчинников Антон Валерійович

ПИСЬМОВІ ВПРАВИ ЯК НЕОБХІДНА ЧАСТИНА У ПРОГРАМІ НАВЧАННЯ ХОРЕОГРАФІВ

26 квітня 2003 року в газеті «Нью-Йорк Таймс» вийшла стаття Тамари

під назвою «Студенти не можуть і не повинні вчитися без письмових

». Предметом статті став висновок Національної комісії з письма в

американських навчальних закладах про те, що письмові вправи «належать до

», призначених для розвитку найважливіших умінь і навичок, яким може

вчитися студент, оскільки в них полягає механізм, за допомогою якого

студенти вчаться поєднувати уривчасті знання, одержані від різних викладачів і

джерел, в одну цілісну комплексну систему».

Але яким чином танець пов'язаний з письмовими вправами? На жаль,

згідно попереднім твердженням, студенти й дійсно вивчають танець без

письмових вправ і завдань. Коли студенти виконують технічний клас у стилі, вони спостерігають за вчителем, прислухаються до зауважень і до музики, спостерігають за іншими студентами, рухаються у відповідності із своїми візуальними спостереженнями та сприйняттям музичного матеріалу. Письмові вправи, на жаль, не є загальноприйнятою частиною цих уроків і спосібом набуття досвіду.

Але, що, якщо б уроки були такими?

У згаданій статті зазначено, що письмові вправи поглиблюють процес мислення, пов'язані із змістом, до якого звернені ваші думки. Коли ви виконуєте письмову вправу, ви задіюєте критичне мислення. Ви формулюєте ідеї, перетворюєте їх у слова, читаєте їх і потім переформатовуєте внутрішній діалог із самим собою, намагаючись знайти цікаві ідеї про танець або зробити якісь висновки про себе і зв'язок цих ідей із танцем.

Дослідник у галузі освіти Норман Вебб спільно із своїми колегами в 2007-х роках розкрив чотири рівня глибини знань (розумових здібностей, сприймати й обробляти інформацію):

- спогад (recall),
- майстерність чи концепція (skill or concept),
- стратегічне мислення,
- поглиблене мислення.

Студенти повинні пройти процес набуття досвіду і навчитися сприймати інформацію на всіх чотирьох рівнях глибини знань з метою сприяння розвитку розумових здібностей та уміння вирішувати проблеми в реальному світі. Чим вище рівень, тим складніше асоційована з ним життєва активність.

Розглянемо докладніше зміст кожного з цих рівнів.

Рівень 1. Спогад включає в себе відновлення фактів або процесів (використання інформації на найпростішому рівні).

Рівень 2. Майстерність або концепція використовує й обробляє інформацію або концептуальні знання на два або більше кроків уперед.

Рівень 3. Стратегічне мислення вимагає роздумів і розробки плану або послідовної послідовності дій; це включає в себе таку активність, як розвиток логічного аргументування і вміння робити висновки.

Рівень 4. Поглиблене мислення вимагає вміння вирішувати проблеми в довгостроковій перспективі з розглядом максимальної кількості варіантів.

Під час виконання письмових вправ студент використовує і розвиває третій і четвертий рівні сприймання та обробки інформації, які особливо важливі в розвитку розумових здібностей. Наприклад, виконання письмової вправи «Дослідження на тему танцю» вимагає від студента написання плану, пошук матеріалів, розробку тез та аргументів, які підкріплюють його позицію з обраної теми, синтезування власної інформації і висновки. Цей довгостроковий процес включає вирішення проблем і питань, подібних до таких, як: «Про що я буду писати? яке питання буде ключовим у моїй роботі? яка відповідь на моє ключове питання? як найкращим чином донести свою позицію читача?»

Джером Брунер (Jerome Bruner) запропонував три способи, за допомогою яких людина подає та організовує власний досвід і уявлення про світ: руховий («сприймання через дію»), образний («сприймання за допомогою образів») і символічний («сприймання за допомогою символів»). Під «сприйманням через дію» мається на увазі будь-яка фізична активність, наприклад, коли людина торкається предмету з метою отримання деякої інформації про нього. «Сприйняття за допомогою образів» має на увазі розуміння і сприйняття світу за допомогою картинок або образів – наприклад, перегляд кінофільму. «Сприйняття за допомогою символів» звертається до розуміння через слова як символи речей і дій, наприклад, під час спілкування або написання текстів. Простежуючи розвиток новонародженого, можна побачити, що у своєму розвитку він

послідовно проходить усі три способи пізнання світу. Брунер довів, що найбільш ефективним способом пізнання є той, який використовує одночасно більше, ніж один спосіб пізнання. Еміг, із свого боку, зазначила, що всі ці способи задіяні в процесі виконання будь-яких письмових вправ: студент трансформує думки у письмові слова («сприйняття за допомогою символів»), записує їх («сприйняття через дію»), а потім ці слова стають образом на папері («сприйняття за допомогою образів»).

Схожа ситуація відбувається в процесі створення танцю: людина трансформує думки чи почуття в жести або рухи («сприйняття за допомогою символів») за допомогою використання тіла («сприйняття через дію»), які потім танцюристка може бачити і спостерігати або в дзеркалі, або у виконанні іншого танцюриста («сприйняття за допомогою образів»).

Таким чином, процес виконання письмових вправ з точки зору процесу навчання – це постійна спіраль, в яку включені руки (або тіло), очі, мозок. У кінцевому підсумку, утворюється і здійснюється «унікально потужний мультиінструментальний спосіб навчання» (Emig, 1977).

Пархоменко Олександр Миколайович

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ БАЛЕТМЕЙСТЕРСЬКИХ УМІНЬ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ-ХОРЕОГРАФІВ

Формування балетмейстерських умінь майбутнього педагога-хореографа на сучасному етапі ґрунтується на концептуальних засадах хореографічної майстерності і творчості. Тому формування балетмейстерських умінь визначаємо як процес створення сприятливих умов для такої професійної підготовки педагога-хореографа, яка забезпечує розвиток особистісних якостей та професійних вмінь, що сприяють творчій пошуково-перетворювальній діяльності, результатом якої є подальший професійний розвиток саморозвиток балетмейстера-педагога.